

Sygn. akt III AUa 500/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2019 r.

**Sąd Apelacyjny we Wrocławiu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:**

Przewodniczący: sędzia Maria Pietkun

Sędziowie: Ireneusz Lejczak (spr.)

Jacek Witkowski

Protokolant: Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2019 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy S. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o nauczycielskie świadczenie kompensacyjne

na skutek apelacji S. D.

od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 20 marca 2019 r. sygn. akt V U 701/18

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 marca 2019 r. Sąd Okręgowy w Legnicy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawczyni S. D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 27 września 2018 r., odmawiającej jej prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

Powyższy wyrok wnioskodawczyni zaskarżyła apelacją w całości, zarzucając mu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 4 ust. 1 w zw. z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych, poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że ograniczenie wynikające z tego przepisu obejmuje miejsce wykonywania pracy nauczycielskiej, a nie jej przedmiot. W oparciu o tak sformułowany zarzut apelująca domagała się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie jej odwołania i w konsekwencji tego przyznanie jej prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego począwszy od dnia 28 sierpnia 2018 r., a także zasądzenia od organu rentowego na swoją rzecz kosztów postępowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni nie jest zasadna.

Na podstawie art. 387 § 2¹ k.p.c., uzasadnienie wyroku zawiera jedynie wyjaśnienie jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa, albowiem sąd apelacyjny nie przeprowadził postępowania dowodowego, ani nie zmienił ustaleń faktycznych sądu I instancji, a w apelacji nie zgłoszono zarzutów dotyczących tych ustaleń.

W kwestii uprawnień do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego należy podkreślić, iż prawo do takiego świadczenia przysługuje nauczycielowi wykonującemu pracę w jednostkach, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych. Cytowana ustawa w art. 2 definiuje, że nauczycielem jest nauczyciel, wychowawca i inny pracownik pedagogiczny zatrudniony w publicznych i niepublicznych przedszkolach, szkołach publicznych i niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych, publicznych i niepublicznych placówkach kształcenia ustawicznego i placówkach, o których mowa w art. 2 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 59). Zakres przedmiotowy obejmuje zatem trzy grupy jednostek. Pierwsza to przedszkola, druga szkoły i trzecia placówki kształcenia ustawicznego i placówki, o których mowa w art. 2 pkt 7 i 8 ustawy - Prawo oświatowe.

Nie ma wątpliwości, iż sporny okres zatrudnienia na stanowisku dyrektora (...) w (...) Towarzystwie (...) od dnia 1 grudnia 1986 r. do 31 sierpnia 2000 r. nie przypadał w przedszkolu, jak też szkole. W toku procesu pozostawało zatem do rozstrzygnięcia, czy wnioskodawczyni była zatrudniona w placówce kształcenia ustawicznego albo placówce opisanej w art. 2 pkt 7 i 8 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe.

(...) Towarzystwo (...), działające na zasadzie stowarzyszenia, w ramach którego wnioskodawczyni w okresie objętym spotem była zatrudniona na stanowisku dyrektora (...) (k.11 a.e.), wypełnia znamiona placówki artystycznej - ogniska artystycznego umożliwiającego rozwijanie zainteresowań i uzdolnień artystycznych (art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz.U. z 2017 r. poz. 59) w brzmieniu obowiązującym do 31 sierpnia 2017 r.). Bez wątpienia nie jest to placówka, o której mowa w art. 2 pkt. 7 i 8 ww. ustawy, co stanowi konieczną przesłankę warunkującą przyznanie nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

Zatrudnienie nauczyciela w placówce innej, niż wymieniona w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych nie powoduje powstania uprawnienia do uzyskania nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego.

W tym stanie rzeczy wnioskodawczyni nie spełnia warunków opisanych w treści art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych. O ile spełnia warunek rozwiązania stosunku pracy, to nie legitymuje się okresem 20 lat wykonywania pracy w jednostkach, o których mowa w art. 2 pkt 1 ustawy o świadczeniach kompensacyjnych.

Analiza obowiązujących w tej kwestii przepisów prawa wskazuje, że do uzyskania nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego nie wystarczy sam status nauczyciela, lecz konieczne jest wykonywanie pracy w określonych przepisami prawa placówkach oświatowych. Ograniczenie tego zakresu nie może być uznane a priori za wadliwe. Pomocny w konstruowaniu tej tezy jest wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 czerwca 2013 r. w sprawie SK 49/12, zgodnie z którym art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych w zakresie w jakim nie uwzględnia wśród uprawnionych do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego instruktorów praktycznej nauki zawodu, zatrudnionych w innych jednostkach niż wskazane w tym przepisie jest zgodny z art. 67 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. (por. także wyrok SN z dnia 3 lutego 2012 r. w sprawie II UK 126/11).

Z sentencji przytoczonych orzeczeń wynika wniosek, że ograniczenie obejmuje miejsce wykonywanej pracy, a nie jej przedmiot. Jeśli osoba nie pracuje w określonej kategorii jednostek, to nie uzyskuje prawa do nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, nawet jeśli pracuje w charakterze nauczyciela. W tym wypadku wnioskodawczyni pracowała w (...) Towarzystwie (...), które nie jest jednostką wymienioną w cytowanym przepisie.

Sąd Apelacyjny podziela również w pełni rozważania Sądu Okręgowego dotyczące osiągnięcia wieku uprawniającego do uzyskania świadczenia kompensacyjnego.

Z powyższych względów, wobec niespełnienia przez ubezpieczoną przesłanek do nabycia świadczenia kompensacyjnego, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Jacek Witkowski sędzia Maria Pietkun Ireneusz Lejczak

R.S.